

กลยุทธ์ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7

Strategies for Creative Community Tourism Management in Chumsaeng
Municipality, Nakhon Sawan Province according to Sappurisadhamma 7

วรวัธ จิตมawang¹ และพระครูนิวาสินขันธ์²

Voravot Chitmahawong and Phrakhrunivitsinlakhon

Received: June 28, 2023

Revised: August 04 2023

Accepted: August 23, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 และ 3) นำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 377 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 21 รูป/คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัย พบว่า 1) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) หลักสัปปุริสธรรม 7 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) กลยุทธ์ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์เชิงรุก 1.1 ส่งเสริมการลงทุนให้กับผู้ประกอบการในชุมชน 1.2 ส่งเสริมการตั้งกลุ่มโฮมส

¹⁻² มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: voravot_22@hotmail.com

เตียภายในชุมชน 1.3 ส่งเสริมการลงทุนท่องเที่ยวด้านสุขภาพ 1.4 ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร
 ในชุมชน กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์เชิงรับ 2.1 จัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว 2.2 จัดอบรมมัคคุเทศก์ใน
 ชุมชน 2.3 จัดกิจกรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 2.4 จัดกิจกรรมย้อนรอยละครกรรม กลยุทธ์ที่ 3
 กลยุทธ์เชิงป้องกัน 3.1 สนับสนุนการจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว 3.2 สนับสนุนการจัดอบรม
 มัคคุเทศก์ในชุมชน 3.3 สนับสนุนการจัดกิจกรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 3.4 สนับสนุนการจัด
 กิจกรรมย้อนรอยละครกรรม และกลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์เชิงทบทวน 4.1 พัฒนารูปแบบการจัดทำ
 เอกสารเส้นทางท่องเที่ยว 4.2 ปรับปรุงการจัดทำแพ็คเกจการท่องเที่ยว 4.3 ปรับปรุงการจัด
 กิจกรรมดูแลสิ่งแวดล้อมในชุมชน 4.4 แก้ไขการจัดกิจกรรมดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

คำสำคัญ: กลยุทธ์การท่องเที่ยวชุมชน, การท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์, หลักสัปปุริสธรรม 7,
 เมืองชุมแสง

Abstract

The purposes of this research article were 1) to study creative community tourism management; 2) to study the relationship of creative community tourism management according to Sappurisdhamma 7; and 3) to present strategies for creative community tourism management in Chum Saeng Municipality, Nakhon Sawan Province according to Sappurisdhamma 7. It was a mixed methods research by using a questionnaire with a sample group who were 377 people living in Chum Saeng Municipality, Chum Saeng District, Nakhon Sawan Province and in-depth interviews with 21 key informants using a semi-structured in-depth interview form. The results of the research found that 1) creative community tourism management, overall was at a high level; creative community tourism management according to 5AS principles was at a high level; 2) Sappurisdhamma 7 had a positive relationship with creative community tourism management according to 5AS principles at a high level with statistical significance at the 0.05 level; and 3) strategies for organizing creative community tourism in Chum Saeng Municipality, Nakhon Sawan Province according to Sappurisdhamma 7, namely Strategy 1: Proactive strategy consisted of 1.1 promoting investment for entrepreneurs in the community, 1.2 promoting the

establishment of homestay groups within the community, 1.3 promoting investment in health tourism, 1.4 promoting agricultural products in the community: Strategy 2: Defensive strategy consisted of 2.1 creating a tourism calendar, 2.2 organizing training for community guides, 2.3 organizing tourism linking activities, 2.4 organizing activities to relive the Kongkamma drama; Strategy 3 Preventive strategy consisted of 3.1 support the preparation of a tourism calendar, 3.2 support organizing training for community guides, 3.3 supporting the organization of activities linking tourism, 3.4 supporting the organization of activities looking back at the Krongkamma drama; and Strategy 4: A review strategy consisted of 4.1 developing a format for documenting tourist routes, 4.2 improving the preparation of travel packages, 4.3 improving the organization of environmental care activities in the community, 4.4 modifying activities to ensure safety of tourists.

Keywords: Community Tourism Strategy, Creative Community Tourism,
Sappurisadhamma 7, Chum Saeng

บทนำ

ตลาดชุมแสงเป็นอีกหนึ่งความเก่าแก่ ที่นักท่องเที่ยวควรมาสัมผัสความคลาสสิกจากวิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณีที่คงความเป็นเอกลักษณ์ ไม่มีแปรเปลี่ยน ความอหังการดีของชาวชุมแสง เป็นเสน่ห์ที่น่าหลงใหลอย่างยิ่ง ตลาด 100 ปีชุมแสง เป็นแหล่งรวมความดั้งเดิมที่มีมาแต่โบราณ นอกจากการชิมอาหารของพ่อค้าแม่ขายยังให้ความรู้สึกเหมือนได้หวนกลับไปในยุคโบราณ มาที่ตลาดชุมแสงต้องเดินให้ทั่ว เพราะจะมีร้านที่น่าสนใจอยู่ตามซอกซอย ชาวบ้านที่นี่ยังอหังการดี มีน้ำใจ และยังมีสะพานแขวนริมแม่น้ำน่าน ที่มีประวัติที่น่าสนใจไม่น้อย ครั้งหนึ่งเคยเกิดอุบัติเหตุเรือล่มกับนักเรียนที่นั่งเรือเมล์ข้ามฟาก แม้ไม่มีนักเรียนเสียชีวิต แต่หนังสือเสียหายเกือบทั้งหมด นักเรียนจึงเขียนหนังสือเรียนไปทางรัฐบาลว่าพวกเขามีความเสี่ยงต่อการเดินทางข้ามฟากไปโรงเรียนชุมแสงชนูทิศ รัฐบาลจึงมีคำสั่งให้สร้างสะพานหรือถุณภูมิขึ้นมา ใช้สำหรับการเดินทาง จึงเกิดเป็นจุดที่สวยงามคงความเก่าแก่ให้กับเมืองชุมแสง จนถึงปัจจุบัน ชาวชุมแสงใช้เป็นพื้นที่เดินวิ่งออกกำลังกายในช่วงเช้า แม้จะเป็นถนนสัญจรของมอเตอร์ไซด์ แต่ชาวบ้านต่างเป็นมิตรคอยหลบทางให้คนเดินถ่ายภาพ เก็บความงดงามของสะพานได้อย่างเต็มที่ ทั้งอีกหนึ่งจุดเช็คอินสุดคลาสสิก

ของชุมแสง ขาดไม่ได้เลยที่ สถานีรถไฟชุมแสง ทางเลือกการสัญจรสำหรับหลายคนที่นี่ยังคงเป็นรถไฟโดยสาร ที่แล่นอยู่ไม่เว้นวัน สถานีรถไฟชุมแสงยังคงความดั้งเดิมเอาไว้ แม้ว่าจะมีการปรับปรุงในแต่ละจุด แต่ความเก่าแก่มิให้เห็นอยู่อย่างชัดเจน ทั้งภาพวาดเรื่องราวเกี่ยวกับรถไฟที่ติดอยู่ตามผนัง การให้บริการที่เป็นกันเองของชาวชุมแสง โชคดีที่ในช่วงเวลานั้นมีรถไฟผ่านมาจอดพักรับส่งผู้โดยสารพอดี เราจึงถือโอกาสถ่ายรูปเก็บไว้ประหนึ่งว่าได้ขึ้นรถไฟจริง ๆ แต่หากคราวหน้าพอจะมีเวลาไม่รีบร้อนนัก เราจะนั่งรถไฟมาเที่ยวชุมแสงจากกทม.เลย เพื่อสัมผัสความเป็นตลาดเก่าของตลาดชุมแสงให้เข้าถึงมากกว่านี้

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลเมืองชุมแสง ด้านกายภาพ ที่ตั้งของชุมชนเทศบาลเมืองชุมแสงตั้งอยู่ในบริเวณตอนเหนือของจังหวัดนครสวรรค์ ในเขตอำเภอชุมแสง ห่างจากจังหวัดนครสวรรค์ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ 39 กิโลเมตร บนถนนทางหลวงหมายเลข 225 ชุมชนเมืองสภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบริมแม่น้ำน่าน บริเวณตะวันออกของชุมชน ถัดจากทางรถไฟออกไปเป็นที่ลุ่ม พื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่ชุ่มน้ำ ชุมแสงมีลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่แบ่งพื้นที่ออกเป็นบริเวณต่าง ๆ อย่างเด่นชัด โดยแม่น้ำน่าน คลองจระเข้เผือก คลองระนง และทางรถไฟสายเหนือ ศูนย์กลางชุมชนคือตลาดชุมแสง ตั้งอยู่ตอนกลางของพื้นที่ชุมชนระหว่างแม่น้ำน่านกับทางรถไฟ แหล่งน้ำและเส้นทางน้ำที่สำคัญในชุมชน ได้แก่ บ่อหูกบาท คลองจระเข้เผือก คลองระนง และแม่น้ำน่าน มีประชากร จำนวน 8,080 คน จุดเด่นของการท่องเที่ยวชุมชน ได้แก่ 1) ประเพณี จัดงานปีใหม่ ประมาณเดือนมกราคม 1.1) ตักบาตรข้าวสาร-อาหารแห้ง 1.2) งานเลี้ยงสังสรรค์ส่งท้ายปีเก่า-ต้อนรับปีใหม่ 2) ประเพณี สงกรานต์ ประมาณเดือนเมษายน 2.1) สรงน้ำพระ 9 รูป 2.2) รดน้ำขอพรพระและผู้สูงอายุ 2.3) รดน้ำขอพรผู้บังคับบัญชา 2.4) ปลอยพันธุ์ปลา 2.5) จัดถนนรดน้ำสงกรานต์ 3-5 วัน 3) ประเพณีงานประจำปีเจ้าพ่อ-เจ้าแม่ชุมแสง ประมาณเดือน พฤศจิกายน-ธันวาคม 3.1) จัดขบวนพาเหรดของโรงเรียนในสังกัด 3 โรงเรียน เข้าร่วมขบวนแห่เจ้า 4) ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือนพฤศจิกายน 4.1) จัดกระทงใหญ่ร่วมขบวนแห่ที่วัดคลองระนง 4.2) ประเพณีวันเข้าพรรษา ประมาณเดือนกรกฎาคม 4.3) โรงเรียนในสังกัดเทศบาลจัดเทียนจำนำพรรษาไปถวายวัดต่างๆ และมีปัญหาเชิงการท่องเที่ยวชุมชนจากการที่จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง (เทศบาลเมืองชุมแสง, 2565)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครสวรรค์ (พ.ศ. 2561-2565) วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครสวรรค์เป็นองค์กรหลักในการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยว เป้าประสงค์เชิงประเด็นยุทธศาสตร์ มีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองชุมแสงวิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลเมืองชุมแสง “โครงสร้างพื้นฐานดีมีมาตรฐาน บริการถ้วนหน้า ส่งเสริมพัฒนาคน เสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง สังคมชุมแสงน่าอยู่” ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองชุมแสง ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป้าประสงค์ประชาชน มีความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม ชะยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสียเป็นไปตามหลักวิชาการจำนวนสถานที่ กิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ตัวชี้วัด 1) จำนวนกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการกำจัดน้ำเสียและลดปริมาณขยะ และ 2) จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว (เทศบาลเมืองชุมแสง, 2565)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากลยุทธ์ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อให้ทราบแนวทางที่ผู้ประกอบการต้องการปรับปรุงกลยุทธ์การบริการกิจการของตนเพื่อดึงคนเข้ามาใช้บริการท่องเที่ยว สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจการได้ และทราบข้อมูลในการวางแผนกลยุทธ์ หรือแผนทางการตลาดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการบริการเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวท้องถิ่นของตนได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7
3. เพื่อนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 10 ชุมชน จำนวน 6,285 คน (เทศบาลเมืองชุมแสง, 2565) วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน

377 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่า 0.990 แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ตอนที่ 3 การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS และตอนที่ 4 แนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย พบว่า ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.990 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 21 รูป/คน ประกอบด้วย 1) ด้านตัวแทนองค์การบริหารในเขตเทศบาล 2) ด้านตัวแทนประชาชน 3) ด้านนักปราชญ์ชุมชน 4) ด้านนักธุรกิจชุมชน 5) ด้านผู้นำท้องถิ่น 6) ด้านนักวิชาการเฉพาะด้าน และ 7) ด้านนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์โดยการสรุปตามสาระสำคัญด้านเนื้อหาที่กำหนดไว้ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า

1.1 การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านบุคคลอุปถัมภ์ (การรู้จักบุคคล) ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือ ด้านกาลัญญา (การรู้จักกาล) ($\bar{X} = 3.93$) ด้านปริสัญญตา (การรู้จักชุมชน) ($\bar{X} = 3.91$) ด้านมัตตัญญา (การรู้จักประมาณ) ($\bar{X} = 3.90$) ด้านธัมมัญญา (การรู้จักเหตุ) ($\bar{X} = 3.76$) ด้านอัตตัญญา (การรู้จักตน) ($\bar{X} = 3.52$) และด้านอิตถัญญา (การรู้จักผล) ($\bar{X} = 3.17$)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ตามหลักสัปฐริธรรม ในภาพรวม

หลักสัปฐริธรรม 7	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ฉัหมัญญดา (การรู้จักเหตุ)	3.76	0.79	มาก
2. อัถถัญญดา (การรู้จักผล)	3.17	0.91	ปานกลาง
3. อัถตัญญดา (การรู้จักตน)	3.52	0.82	มาก
4. มัตตัญญดา (การรู้จักประมาณ)	3.90	0.74	มาก
5. กาลัญญดา (การรู้จักกาล)	3.93	0.75	มาก
6. ปริสัญญดา (การรู้จักชุมชน)	3.91	0.77	มาก
7. ปุคคโลปรปญญดา (การรู้จักบุคคล)	4.12	0.66	มาก
ภาพรวม	3.76	0.78	มาก

การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.81) เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความสะดวกในการเดินทาง ($\bar{X}$ =3.88,) รองลงมา คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ($\bar{X}$ =3.85) ด้านการบริการที่พัก ($\bar{X}$ =3.78) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =3.77) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ =3.74)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS โดยภาพรวม

การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. สิ่งดึงดูดใจ	3.85	0.78	มาก
2. ความสะดวกในการเดินทาง	3.88	0.64	มาก
3. สิ่งอำนวยความสะดวก	3.74	0.89	มาก
4. การบริการที่พัก	3.78	0.80	มาก
5. กิจกรรมการท่องเที่ยว	3.77	0.87	มาก
ภาพรวม	3.81	0.81	มาก

2. ความสัมพันธ์ของการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของหลักสัปปุริสธรรม 7 ในภาพรวม กับการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS พบว่า ในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ ด้านกาลัญญตา (การรู้จักกาล) ($r=0.44$) รองลงมาคือ ด้านมัตตัญญตา (การรู้จักประมาณ) ($r=0.42$) ด้านปุคคโลปปรัญญตา (การรู้จักบุคคล) ($r=0.41$) ด้านอัตตัญญตา (การรู้จักตน) ($r=0.34$) ด้านปริสัญญตา (การรู้จักชุมชน) ($r=0.32$) ด้านธัมมัญญตา (การรู้จักเหตุ) ($r=0.31$) และด้านอิตถัญญตา (การรู้จักผล) ($r=0.28$)

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ของหลักสัปปุริสธรรมกับการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลัก 5AS

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	Xรวม	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Yรวม
X1	1.00	0.37*	0.33*	0.44*	0.39*	0.37*	0.48*	0.59*	0.11*	0.23*	0.34*	0.33*	0.32*	0.31*
X2		1.00	0.46*	0.38*	0.43*	0.32*	0.27*	0.61*	0.30*	0.44*	0.27*	0.35*	0.25*	0.28*
X3			1.00	0.55*	0.58*	0.48*	0.43*	0.74*	0.34*	0.36*	0.23*	0.41*	0.32*	0.34*
X4				1.00	0.68*	0.65*	0.69*	0.83*	0.36*	0.39*	0.41*	0.36*	0.34*	0.42*
X5					1.00	0.66*	0.76*	0.86*	0.40*	0.32*	0.40*	0.42*	0.41*	0.44*
X6						1.00	0.76*	0.81*	0.31*	0.35*	0.41*	0.34*	0.46*	0.32*
X7							1.00	0.83*	0.35*	0.40*	0.41*	0.41*	0.43*	0.41*
Xรวม								1.00	0.37*	0.37*	0.43*	0.43*	0.44*	0.34*
Y1									1.00	0.33*	0.28*	0.29*	0.28*	0.38*
Y2										1.00	0.21*	0.31*	0.38*	0.34*
Y3											1.00	0.61*	0.39*	0.79*
Y4												1.00	0.32*	0.49*
Y5													1.00	0.63*
Yรวม														1.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. กลยุทธ์ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์เชิงรุก ได้แก่ ส่งเสริมการลงทุนให้กับผู้ประกอบการในชุมชน ส่งเสริมการตั้งกลุ่มโฮมสเตย์ภายในชุมชน ส่งเสริมการลงทุนท่องเที่ยวด้านสุขภาพ ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตรในชุมชน

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์เชิงรับ ได้แก่ จัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว จัดอบรมมัคคุเทศก์ในชุมชน จัดกิจกรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมย้อนรอยละครกรุงศรี

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์เชิงป้องกัน ได้แก่ สนับสนุนการจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว สนับสนุนการจัดอบรมมัคคุเทศก์ในชุมชน สนับสนุนการจัดกิจกรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยว สนับสนุนการจัดกิจกรรมย้อนรอยละครกรุงศรี

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์เชิงทบทวน ได้แก่ พัฒนารูปแบบการจัดทำเอกสารเส้นทางท่องเที่ยว ปรับปรุงการจัดทำแฟ้มเก็บการท่องเที่ยว ปรับปรุงการจัดกิจกรรมดูแลสิ่งแวดล้อมในชุมชน แก้ไขการจัดกิจกรรมดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 พบว่า

1.1 การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายผลการวิจัยเป็นรายด้าน ดังนี้

1) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 อัมมัญญาตา (การรู้จักเหตุ) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก อัมมัญญาตา เป็นการรู้จักเหตุ คือ การรู้จัก และเข้าใจในต้นทุนทางการท่องเที่ยว ทั้งทางธรรมชาติ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมพื้นถิ่น สถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เช่น สถานีรถไฟชุมแสง ชุมชนตลาดเก่าชุมแสง ที่คงความดั้งเดิมไว้จนถึงปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูสุนทรสีลสัมบัน (คำณ ลำเลิศ) (2564) พบว่า การนำหลักสี่ปรัศธรรมไปบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ของวัดในอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ อัมมัญญาตา (การรู้จักเหตุ) อยู่ในระดับมาก

2) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสี่ปรัศธรรม 7 อัตถัญญาตา (การรู้จักผล) อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก อัตถัญญาตา เป็นการรู้จักผล คือการเป็นผู้รู้จักผลหรือประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว รู้จักว่าเมื่อทำสิ่งนั้นๆแล้วจะเกิดผลดีหรือผลเสียอย่างไร ต่อชุมชนแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิสิษฐ์ สมบูรณ์ (2565) พบว่า หลักสี่ปรัศธรรม อัตถัญญาตา (การรู้จักผล) อยู่ในระดับปานกลาง

3) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัด นครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 อัตตัญญูตา (การรู้จักตน) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก อัตตัญญูตา เป็นการรู้จักสถานที่ท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวโดยจะใช้องค์ประกอบการจัดการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูสุนทรสืลสัมบัน (คำรณ ล้ำเลิศ) (2564) พบว่า การนำหลักสัปปุริสธรรมไปบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ของวัดในอำเภอศรีประจันต์ จังหวัด สุพรรณบุรี ได้แก่ อัตตัญญูตา (การรู้จักตน) อยู่ในระดับมาก

4) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัด นครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 มัตตัญญูตา (การรู้จักประมาณ) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก มัตตัญญูตาเป็นการรู้จักประมาณ รู้จักความพอดี หรือ ความพอเพียงในทุก ๆ ด้าน ทั้งความพอดีในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิสิทธิ์ สมบูรณ์ (2565) พบว่า หลักสัปปุริสธรรม มัตตัญญูตา (การรู้จักประมาณ) อยู่ในระดับมาก

5) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัด นครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 กาลัญญูตา (การรู้จักกาล) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก กาลัญญูตา เป็นการรู้จักเวลา ในการท่องเที่ยวในตัวชุมแสง จะมีช่วงที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมามากที่สุดคือช่วงเดือนธันวาคม เพราะจะมีการจัดงานประจำปีในตัวตลาดชุมแสง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูสุนทรสืลสัมบัน (คำรณ ล้ำเลิศ) (2564) พบว่า การนำหลักสัปปุริสธรรมไปบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ของวัดในอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ กาลัญญูตา (การรู้จักกาล) อยู่ในระดับมาก

6) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัด นครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ปริสัญญูตา (การรู้จักชุมชน) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ปริสัญญูตาเป็นการรู้จักชุมชน คนในชุมชนตลาดชุมแสงส่วนใหญ่นั้นจะเป็น คนที่เชื้อสายจีน ที่ทำการค้าขาย และการเกษตรเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิสิทธิ์ สมบูรณ์ (2565) พบว่า หลักสัปปุริสธรรม ปริสัญญูตา (การรู้จักชุมชน) อยู่ในระดับมาก

7) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัด นครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ปุคคโลปรปรัญญูตา (การรู้จักบุคคล) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ปุคคโลปรปรัญญูตา เป็นการรู้จักบุคคล คือ ชุมชนตลาดชุมแสงซึ่งคนส่วนใหญ่นั้นจะเป็น ผู้สูงอายุ และจะเป็นผู้ที่เก็บข้อมูลความเป็นมาประวัติศาสตร์ของชุมชนชาวตลาดชุมแสงโดนจะเป็น นักปราชญ์ชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูสุนทรสืลสัมบัน (คำรณ ล้ำเลิศ) (2564) พบว่า

การนำหลักสัปปริสธรรมไปบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ของวัดในอำเภอศรีประจันต์ จังหวัด สุพรรณบุรี ได้แก่ ปุคคโลปปริญญตา (การรู้จักบุคคล) อยู่ในระดับมาก

1.2 การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS ในเขตเทศบาลเมือง ชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายผลการวิจัยเป็นรายด้าน ดังนี้

1) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS ในเขตเทศบาล เมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ด้านสิ่งดึงดูดใจ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก สิ่งดึงดูดใจ เป็นสิ่ง สามารถดึงดูด หรือ โน้มน้าวให้เกิดความสนใจปรารถนาที่จะไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว นั้น หาก แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งดึงดูดใจหลายจุดหลายแห่งจะมีนักท่องเที่ยวสนใจนิยมเดินทางมาท่องเที่ยว กัน มาสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมายังสถานที่นั้นๆ ทั้งสถานที่ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และสิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแสงรวี เกตุสุวรรณ (2563) พบว่า ด้าน สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก

2) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS ในเขตเทศบาล เมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ด้านความสะดวกในการเดินทาง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ความสะดวกในการเดินทาง เป็นสภาพการคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยว นี้ มีความสะดวกสบาย เหมาะต่อการเดินทางท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใดโดยพิจารณาจากระยะทาง จาจุดศูนย์กลางการ ท่องเที่ยวมาสู่แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแสงรวี เกตุสุวรรณ (2563) พบว่า ด้าน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก

3) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS ในเขตเทศบาล เมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก สิ่ง อำนวยความสะดวก เป็นสิ่งบริการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว และระบบ สาธารณูปการ ซึ่งมีอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว นั้นๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้ได้อย่างสะดวกสบายมาก น้อยเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเดือนใจ จันทร์หมื่น (2562) พบว่า องค์ประกอบ การท่องเที่ยว 5AS ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก

4) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS ในเขตเทศบาล เมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ด้านการบริการที่พัก อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การบริการที่ ที่พัก ควรมีจำนวนที่พัก ที่เพียงพอ พร้อมทั้งมีความหลากหลายด้านราคา การบริการ มีความ เหมาะสมต่อสถานที่ และที่พักควรอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยวมากนัก ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถ เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายและมีความปลอดภัยของที่พักในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของเตือนใจ จันทน์หมื่น (2562) พบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยว 5AS ปัจจัยด้านที่พักอยู่ในระดับมาก

5) การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในปัจจุบัน เพราะการท่องเที่ยวมิได้หมายถึงเพียงแค่การเดินทางไปชมโบราณสถานอนุสาวรีย์ ความงดงามของธรรมชาติเท่านั้น แต่เป็นการที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมทั้งหลายนั้นจะเป็นประสบการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแสงรวี เกตุสุวรรณ (2563) พบว่า ด้านกิจกรรมของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก

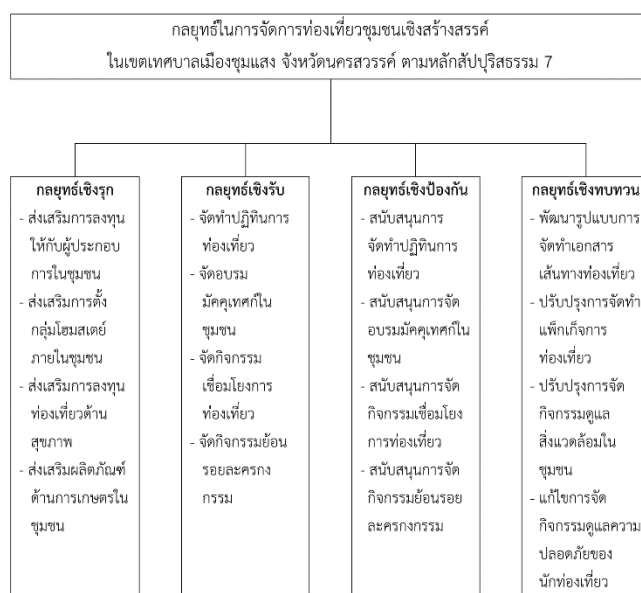
2. คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยภาพรวม กับการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ตามหลัก 5AS มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในปัจจุบัน เพราะการท่องเที่ยวมิได้หมายถึงเพียงแค่การเดินทางไปชมโบราณสถานอนุสาวรีย์ ความงดงามของธรรมชาติเท่านั้น แต่เป็นการที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมทั้งหลายนั้นจะเป็นประสบการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยว และกิจกรรมดังกล่าว มักก่อให้เกิดการกระจายรายได้ ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องสอดคล้องกับปัจจัยด้านเวลาและระยะทางเข้าถึงด้วย โดยกิจกรรมทางการท่องเที่ยวคือกิจกรรมที่แหล่งท่องเที่ยวจัดขึ้นเพื่อส่งเสริม และสนับสนุนการสร้างความรู้ทักษะ และประสบการณ์ให้แก่การท่องเที่ยว และชุมชนสามารถนำความรู้ ภูมิปัญญาท่องเที่ยว มาสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างคุณค่าให้แก่ชุมชน เป็นกิจกรรมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ที่สร้างความเพลิดเพลินความรู้ทักษะ และความสนใจแก่นักท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมในการจัดแสดงกิจกรรมทางวัฒนธรรม และสนับสนุนกิจกรรมการตลาดท่องเที่ยวของภาคีต่าง ๆ ถือว่าเป็นการจัดการหลักที่คนในชุมชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เพราะการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวจะทำเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งไม่ได้จะต้องได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายเกี่ยวข้องหรือผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูสุนทรสืลสัมบัน (คำณ ลำเลิศ) (2564) พบว่า หลักสัปปุริสธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง กับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธของวัดในอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี

3. กลยุทธ์ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ควรส่งเสริมการลงทุนให้กับผู้ประกอบการในชุมชน

ควรส่งเสริมการตั้งกลุ่มโฮมสเตย์ภายในชุมชน ควรจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว ควรจัดอบรมมัคคุเทศก์ในชุมชน ควรสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชน ควรสนับสนุนภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ควรจัดทำเอกสารเส้นทางท่องเที่ยว ควรกิจกรรมดูแลสิ่งแวดล้อมในชุมชน ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์เป็นการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชนและเอกลักษณ์สถานที่โดยนักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ เพื่อสร้างประสบการณ์ตรง ร่วมกับเจ้าของวัฒนธรรม และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชนและเอกลักษณ์ของสถานที่ที่ไม่ใช่กิจกรรมที่เน้นรายได้ของชุมชน แต่เป็นกิจกรรมที่เน้นคุณค่าของชุมชนเป็นสำคัญ เกิดจากหลักการที่นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของพื้นที่จุดหมาย ซึ่งประสบการณ์ดังกล่าวทำให้นักท่องเที่ยวได้ทำความเข้าใจผ่านประสบการณ์ของตนเอง เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าบ้าน และผู้มาเยือน และยังเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวยังสามารถใช้ประสบการณ์ที่เรียนรู้ใหม่ มาประยุกต์กับชีวิตการทำงานของตนหลังจากการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรอาภรณ์ เอี่ยมวิริยาวัฒน์ (2561) พบว่า กลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนบ้านพุน้ำร้อน อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ 1) การสร้างรูปแบบจากการพัฒนาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในเชิงเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าจากฐานอัตลักษณ์ของชุมชน สู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 2) พัฒนากลยุทธ์การตลาดเพื่อสร้างการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนในด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 3) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างชุมชนและเครือข่ายเพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนัก ผ่านการยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยว 4) การพัฒนาบุคลากร องค์ความรู้ในชุมชนและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “กลยุทธ์ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสัปปุริสธรรม 7” ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้จากการวิจัยสามารถสรุปแผนภาพองค์ความรู้ได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้จากการศึกษากลยุทธ์ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในเขตเทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักสี่ปรัธิธรรม 7 ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 กลยุทธ์เชิงรุก ประกอบด้วย 1) ส่งเสริมการลงทุนให้กับผู้ประกอบการในชุมชน 2) ส่งเสริมการตั้งกลุ่มโฮมสเตย์ภายในชุมชน 3) ส่งเสริมการลงทุนท่องเที่ยวด้านสุขภาพ และ 4) ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตรในชุมชน

กลยุทธ์ที่ 2 กลยุทธ์เชิงรับ ประกอบด้วย 1) จัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว 2) จัดอบรมมัคคุเทศก์ในชุมชน 3) จัดกิจกรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยว และ 4) จัดกิจกรรมย้อนรอยละครกรรม

กลยุทธ์ที่ 3 กลยุทธ์เชิงป้องกัน ประกอบด้วย 1) สนับสนุนการจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว 2) สนับสนุนการจัดอบรมมัคคุเทศก์ในชุมชน 3) สนับสนุนการจัดกิจกรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยว และ 4) สนับสนุนการจัดกิจกรรมย้อนรอยละครกรรม

กลยุทธ์ที่ 4 กลยุทธ์เชิงพัฒนา ประกอบด้วย 1) พัฒนารูปแบบการจัดทำเอกสารเส้นทางท่องเที่ยว 2) ปรับปรุงการจัดทำแพ็กเกจการท่องเที่ยว 3) ปรับปรุงการจัดกิจกรรมดูแลสิ่งแวดล้อมในชุมชน และ 4) แก้ไขการจัดกิจกรรมดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. เทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนให้กับผู้ประกอบการในชุมชน
2. เทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการตั้งกลุ่มโฮมสเตย์ภายในชุมชน
3. เทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุนท่องเที่ยวทางด้านสุขภาพ
4. เทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรกำหนดนโยบายส่งเสริมผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตรในชุมชน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. เทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว
2. เทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดอบรมมัคคุเทศก์ในชุมชน
3. เทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
4. เทศบาลเมืองชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมย้อนรอยละครสงคราม

เอกสารอ้างอิง

- เตือนใจ จันทรหมื่น. (2562). การศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5AS ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เทศบาลเมืองชุมแสง. (2565). รายงานประจำปี 2565. (อัดสำเนา)
- พระครูสุนทรสืลสัมบัน (คำรณ ล้ำเลิศ). (2564). การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงพุทธของวัดในอำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- ภัทรอาภรณ์ เอี่ยมวิริยวัฒน์. (2561). การพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อยกระดับชุมชนสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนบ้านพุน้ำร้อน อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี. (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสิทธิ์ สมบูรณ์. (2565). การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารพุทธนวัตกรรมการจัดการ, 6(2), 97-112.
- แสงรวี เกตุสุวรรณ. (2563). องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวยุโรป. (สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.